

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Š. H.**, zast. JUDr. Karlem Krejzou, advokátem se sídlem Ostrov, Masarykova 715, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2007, č. x, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 7. 2008, čj. 16 Cad 305/2007 - 103,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému advokátu stěžovatele, JUDr. Karlu Krejzovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1600 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2007, č. x. Uvedeným rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“).

Krajský soud vycházel při svém rozhodování zejména z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Plzni ze dne 12. 5. 2008. U posuzovaného (řidiče-závozníka) se jedná o chronický vertebrogenní algický syndrom převážně v oblasti krční a bederní páteře bez kořenové symptomatologie, poruchu statiky a dynamiky páteře, lézi předního zkříženého vazů kolene, omartrozu oboustrannou, stav po bronchopneumonii z roku 2002. V dětství vážněji nestonal. V roce 2000 prodělal pravostrannou pneumonii, stěžoval si na bolesti v oblasti bederní páteře a bolesti levého

kolenního kloubu. Je vybaven ortézou. Žalobce je v odborné péči pro chronický algický syndrom krční a bederní páteře, s lehkými omezeními funkce, bez známek kořenového postižení na dolních končetinách i horních končetinách a oboustrannou artrózou. Na obou ramenních kloubech známky počínajícího degenerativního postižení. Verifikované je poškození předního zkříženého vazů, pocit nestabilního kolene.

Podle PK MPSV je žalobce obecně neschopen těžké fyzické práce spojené se zvedáním a přenášením břemen, je neschopen práce v chladu, vlhku a práce v držených polohách. Je schopen práce dělnického charakteru, tj. dosud vykonávaného zaměstnání řidiče, práce dozorové, kontrolní, ve službách, prodej apod. Výkonem zdravotně vhodného zaměstnání nedojde podle komise k vážnému zhoršení zdravotního stavu.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu dospěl krajský soud k závěru, že žalobce nespĺňuje podmínky § 39 a § 44 zákona č. 155/1995 Sb. pro přiznání plné či částečné invalidity. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla stanovena podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění, slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity), ve kterém je rozmezí poklesu ohraničeno 15 a 25 %, na 20 %. Tato procentní míra nebyla navýšena podle § 6 odst. 4 vyhlášky, neboť nedosáhla horní hranice zákonného rozmezí. Žalobce netrpí žádným ze zdravotních postižení, které by mu umožňovalo soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek dle přílohy č. 3 k vyhlášce.

Žalobci se tak v řízení nepodařilo prokázat, že by k datu vydání rozhodnutí žalované byl plně nebo částečně invalidní. Soud nepřisvědčil žalobním námitkám, podle nichž byl v jeho případě nedostatečně zjištěn skutkový stav a na jeho základě učiněn nesprávný právní závěr. Při svém rozhodování vycházel soud z posudku PK MPSV, která zasedla v řádném složení za účasti odborníka z oboru neurologie. Žalobce nebyl v komisi vyšetřen, dokumentace však byla podle vyjádření komise dostačující pro vypracování posudku v nepřítomnosti žalobce. Soud neměl pochybnosti o úplnosti, přesvědčivosti, logičnosti a celistvosti posudkových závěrů. Pro stanovení příčiny invalidity i míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je ve spisu dostatek podkladů v podobě lékařských zpráv. Tyto jsou v posudku citovány a popsány, v posudku se uvádí, ze kterých výsledků vyšetření stanovila komise příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Posudek má podle krajského soudu veškeré náležitosti požadované judikaturou, při jednání nebyl posudek nijak zpochybněn.

Návrhu žalobce k doplnění posudku na základě předložených lékařských zpráv soud nevyhověl, neboť posuzuje skutkový a právní stav k datu vydání napadeného rozhodnutí. Doložené lékařské zprávy byly ve vztahu k tomuto datu vydány s půlročním odstupem.

Rozsudek Krajského soudu v Plzni napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ve které uplatnil důvody vymezené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud podle něj nevzal do úvahy jeho trvale se zhoršující zdravotní stav a nesprávně zhodnotil aktuální lékařské zprávy, které zhoršení jeho stavu potvrzovaly. Žalobce se cítí zamítnutím žaloby poškozen a svým způsobem diskriminován. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni v rozsahu uplatněných stížních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Jak již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). K témuž datu pak posuzuje zdravotní stav žalobce také PK MPSV. Pokud tedy stěžovatel tvrdí, že po vydání rozhodnutí žalované dochází v jeho zdravotním stavu ke zhoršení, nic mu nebrání obrátit se na ČSSZ s novou žádostí, tento další vývoj jeho stavu však nemůže být zohledněn v řízení o přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2007. Trvá-li stěžovatel na tom, že jeho zdravotní potíže odůvodňují nárok na plný invalidní důchod, je nicméně třeba připomenout, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 60 - 80 % (66 % pro nárok – srov. § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.) vyvolávají teprve degenerativní změny na páteři a ploténkách s trvalým nepříznivým funkčním nálezem, trvalými silnými projevy dráždění nervů a svalů, závažnými parézami, výraznými svalovými atrofiemi, zpravidla s poruchami funkce svěračů; přitom závažnost postižení musí být doložena výsledkem EMG (kapitola XV oddíl F, položka 2, písm. e) přílohy č. 2 vyhlášky).

Rovněž podle názoru Nejvyššího správního soudu je posudek PK MPSV úplný co do skutkových zjištění a přesvědčivý, pokud jde o posudkové závěry. Napadený rozsudek tedy netrpí vadami podle § 103 odst. 1 písm. a) ani b) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a přípravu zastoupení včetně první porady s klientem a písemné podání soudu, ve výši 2 x 500 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 1600 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu